



A8-0187/2015

12.6.2015

MIETINTÖ

EU:n maitoalan tulevaisuudennäkymistä – maitoalan paketin täytäntöönpanon tarkastelu
(2014/2146(INI))

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta

Esittelijä: James Nicholson

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS.....	3
PERUSTELUT.....	17
TALOUSARVION VALVONTAVALIOKUNNAN LAUSUNTO.....	21
VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS.....	25

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

EU:n maitoalan tulevaisuudennäkymistä – maitoalan paketin täytäntöönpanon tarkastelu (2014/2146(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 muuttamisesta maito- ja maitotuotealan sopimussuhteiden osalta 14. maaliskuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 261/2012¹,
- ottaa huomioon maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 992/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013²,
- ottaa huomioon 13. kesäkuuta 2014 annetun komission kertomuksen maitoalan markkinatilanteen kehittymisestä ja maitoalan paketin säännösten soveltamisesta (COM(2014)0354),
- ottaa huomioon joulukuussa 2014 annetun komission selvityksen unionin maatalousmarkkinoiden ja -tulojen näkymistä 2014–2024 (Prospects for EU agricultural markets and income 2014–2024),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklan unionin syrjäisimmistä alueista,
- ottaa huomioon 10. joulukuuta 2012 annetun komission kertomuksen markkinatilanteen kehityksestä ja sen vaikutuksista maitokiintiöjärjestelmän sujuvan asteittaisen poistamisen edellytyksiin – toinen ”pehmeää laskua” koskeva kertomus (COM(2012)0741),
- ottaa huomioon 11. joulukuuta 2013 antamansa päätöslauselman maidontuotannon jatkumisesta vuoristoalueilla, epäsuotuisilla alueilla ja syrjäisimmillä alueilla maitokiintiön lakkauttamisen jälkeen³,
- ottaa huomioon 8. maaliskuuta 2011 antamansa päätöslauselman □EU:n valkuaisvajemistä ratkaisu pitkäaikaiseen ongelmaan?□⁴,
- ottaa huomioon 17. syyskuuta 2009 antamansa päätöslauselman maitoalan kriisistä⁵,

¹ EUVL L 94, 30.3.2012, s. 38.

² EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671.

³ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0577.

⁴ EUVL C 199 E, 7.7.2012, s. 58.

⁵ EUVL C 224 E, 19.8.2010, s. 20.

- ottaa huomioon 15. heinäkuuta 2014 annetun komission tiedonannon hyvän kauppatavan vastaisten käytäntöjen torjunnasta yritysten välisessä elintarvikeketjussa (COM(2014)0472),
 - ottaa huomioon unionin syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 247/2006¹,
 - ottaa huomioon maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä 21. marraskuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1151/2012²,
 - ottaa huomioon 13. tammikuuta 2015 annetun komission ehdotuksen asetukseksi Euroopan strategisten investointien rahastosta (COM(2015)0010),
 - ottaa huomioon alueiden komitean lausuntoluonnoksen maitoalan tulevaisuudesta,
 - ottaa huomioon 23. maaliskuuta 2015 tehdyn Euroopan komission ja Euroopan investointipankin yhteisymmärryspöytäkirjan yhteistyöstä maatalouden ja maaseudun kehittämisen alalla EU:ssa,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnön sekä talousarvion valvontavaliokunnan lausunnon (A8-0187/2015),
- A. ottaa huomioon, että maitoalan paketti tuli voimaan 3. lokakuuta 2012 ja sitä sovelletaan 30. kesäkuuta 2020 saakka;
- B. ottaa huomioon, että maitokiintiöt lakkautetaan 31. maaliskuuta 2015, kuten vuonna 2003 toteutetussa YMP:n väliarvioinnissa päätettiin;
- C. ottaa huomioon maidontuotannon jatkumisesta unionin vuoristoalueilla, epäsuotuisilla alueilla ja syrjäisimmillä alueilla maitokiintiön lakkauttamisen jälkeen 11. joulukuuta 2013 antamansa päätöslauselman sisältämien toimenpiteiden merkityksen ja ajankohtaisuuden;
- D. ottaa huomioon, että maitoalan maailmanmarkkinat ovat yhä epävakaa ja että tammikuussa 2014 hinnat nousivat hintaseurannan historian ennätystasolle, minkä jälkeen ne putosivat merkittävästi koko loppuvuoden 2014 ajan; ottaa huomioon, että epävakaus vaikuttaa erityisesti kotieläintuotantoon ja maidontuotannossa käytettyihin tuotantopanoksiin ja johtaa tuotantokustannuksia alhaisempiin tuottajahintoihin;
- E. katsoo, että kestävä maatalous laadukkaiden elintarvikkeiden lähteenä voidaan varmistaa ainoastaan, jos tuottajat saavat riittävän tuottajahinnan, joka kattaa kaikki kestävä tuotannon kustannukset;
- F. ottaa huomioon, että Venäjän eurooppalaisille maitotaloustuotteille elokuusta 2014 lähtien asettama tuontikielto on aiheuttanut haittaa unionin sisämarkkinoilla ja

¹ EUVL L 42, 14.2.2006, s. 1.

² EUVL L 343, 14.12.2012, s. 1.

- osoittanut siten, että on oltava valmiina soveltamaan kriisiin liittyviä markkinatoimenpiteitä niiden luonteesta riippumatta, ja ottaa huomioon, että on tärkeää turvata unionin tuotteille monipuoliset vientimarkkinat, etenkin koska maitotuotteiden maailmanlaajuisen kysynnän ennustetaan kasvavan, ja varmistaa lisäksi vakaat, maksukykyiset kotimarkkinat;
- G. ottaa huomioon, että maitoalan paketin ansiosta jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön pakollisia sopimuksia, joilla tuottajia ja jalostajia autetaan suunnittelemaan tuotantomääriään ja vahvistamaan tuotantoketjunsä organisointia valmistautuakseen maitokiintiöiden lakkauttamiseen, ja että tähän mennessä vain harvat jäsenvaltiot ovat käyttäneet tätä mahdollisuutta;
- H. ottaa huomioon, että maitoalan paketti velvoitti jäsenvaltiot tunnustamaan tuottajaorganisaatiot ja niiden yhteenliittymät sekä osuuskuntien edelleen keskeisen aseman ja että tarjontaa on edelleen keskitettävä, jotta tuottajien neuvotteluvoimaa voidaan parantaa;
- I. ottaa huomioon, että huhtikuussa 2014 perustettiin maitomarkkinoiden seurantakeskus, jonka tehtävänä on parantaa maitoalan valvontaa komissiossa ja teollisuudenalalla, ja että seurantakeskuksen asemaa on vahvistettava, jotta alalla voidaan ottaa käyttöön tehokas kriisivaroituskonekaniismi kooltaan, maantieteelliseltä sijainniltaan ja tuotanto- ja jakelumenettelyiltään erilaisia maitotiloja varten;
- J. katsoo, että nykyinen turvaverkko on liian heikko, jotta sillä voitaisiin taata suoja maidon hinnan mahdollisesti laskiessa;
- K. katsoo, että yksi YMP:n tärkeimmistä tavoitteista on taloudellisesti, yhteiskunnallisesti ja ympäristöllisesti tasapainoinen alueellinen kehitys, mikä edellyttää tuottoisan ja kestävän maatalouden säilyttämistä epäsuotuisilla tai syrjäisimmillä alueilla tai vuoristoalueilla;
- L. ottaa huomioon kiintiöiden päättymisen äärimmäisen kielteiset vaikutukset syrjäisimmillä alueilla ja erityisesti Azoreilla, jossa maidontuotanto on tärkein taloudenala ja muodostaa lähes 46 prosenttia alueen taloudesta;
- M. ottaa huomioon, että monet maitotilat sijaitsevat epäsuotuisilla tai syrjäisimmillä alueilla tai saari- tai vuoristoalueilla, joilla maidon ja maitotuotteiden tuotanto- ja keruukustannukset ja niiden saattamista oman tuotantoalueen ulkopuolisille markkinoille koskevat kustannukset ovat korkeampia kuin muilla alueilla, ja että luonnonolosuhteiden asettamien rajoitusten takia ne eivät voi hyödyntää kiintiön poistamisen luomia kasvumahdollisuuksia samalla tavoin kuin muut alueet; toteaa, että tämän vuoksi tuotanto on vaarassa keskittyä entistä enemmän taloudelliselta sijainniltaan suotuisimmille unionin alueille;
- N. ottaa huomioon, että maidontuotannon määrää koskevia pakollisia ilmoituksia sovelletaan 1. päivästä huhtikuuta 2015 lähtien;
- O. katsoo, että sukupolvenvaihdokset, uudenaikaistaminen ja investoinnit ovat olennaisen tärkeitä unionin maitoalan toimivuuden ja kestävyuden kannalta;

- P. ottaa huomioon, että unionissa tuotetut maitotuotteet ja etenkin suojatulla alkuperänimityksellä (SAN), suojatulla maantieteellisellä merkinnällä (SMM) ja aitoa perinteistä tuotetta (APT) osoittavalla merkinnällä varustetut tuotteet edistävät merkittäväällä tavalla unionin elintarviketeollisuuden tavoitteiden saavuttamista ja hyvinvointia maaseudulla, jota hallitsevat pienet ja keskikokoiset perhetilat ja jolla on säilytettävä huomattava maidontuotantokapasiteetti; ottaa huomioon, että maito on raaka-aine erittäin monille yksityisen sektorin ja osuustoimintasektorin jalostusyriyksille ja että maidontuotanto on tärkeää eurooppalaisen elintarviketeollisuuden perinnön moninaisuuden säilyttämiselle, se on avainasemassa Euroopan alueiden, ympäristön ja sosiaalisen ulottuvuuden määrittämisessä ja sillä on kerrannaisvaikutuksia muihin toiminta-aloihin, kuten matkailuun;
- Q. ottaa huomioon, että joissakin jäsenvaltioissa maatalous- ja maidontuottajat ovat saaneet suuret sakot maitokiintiöiden ylittämisestä kahtena viimeisenä kiintiövuonna;
1. palauttaa mieliin, että maitoalan paketilla pyritään varmistamaan unionissa kestävä, kilpailukykyinen ja elinkelpoinen maitoala, jonka käytössä on tehokkaat välineet, jotka takaavat tuottajille oikeudenmukaisen korvauksen; korostaa, että maitoalan paketissa esille tuodut asiat ovat edelleen este kestäville, kilpailukykyisille ja oikeudenmukaisille maitoalan markkinoille ja maidontuottajien oikeudenmukaisille tuloille;
 2. muistuttaa, että maitokarjatiltoilla on merkittävä rooli maankäytön suunnittelun, maaseudun työpaikkojen ja talouden, ympäristön ja yhteiskunnan kehittymisen kannalta monilla Euroopan maaseutualueilla;
 3. korostaa, että maidontuottajat, etenkin pientilat, ovat erityisen haavoittuvaisia tulonvaihtelujen ja korkeisiin pääomakustannuksiin liittyvien riskien, tuotteiden haavoittuvuuden, maitoalan perushyödykkeiden epävakaiden hintojen sekä tuotantopanos- ja energiakustannusten suhteen, ja että maidontuotannosta saatavan toimeentulon kestävyys on jatkuva haaste, koska tuotantokustannukset nousevat usein lähelle tuottajahintoja tai menevät niiden ylitse;
 4. korostaa, että eurooppalaisten tuottajien ongelmana ovat rehun ja muiden tuotantohyödykkeiden hinnoista johtuvat korkeat kustannukset, ja toteaa, että myös eläinten hyvinvointia ja elintarviketurvallisuutta koskevat unionin lainsäädännön vaatimukset laskevat eurooppalaisten tuottajien kilpailukykyä muiden maiden tuottajiin verrattuna;

Venäjän kauppasaarron vaikutus ja maitoalan tämänhetkinen kriisi

5. kehottaa komissiota pohtimaan kriisin syitä ja toimenpiteitä tulevien kriisien ehkäisemiseksi maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 219, 221 ja 222 artiklan mukaisesti;
6. kehottaa komissiota toteuttamaan uusia, kohdennettuja markkinatoimenpiteitä ratkaistakseen kotimarkkinoilla vallitsevan kriisin, joka johtuu hintojen alentamispaineista ja asianmukaisten kriisivälineiden puuttumisesta, globaalin kysynnän vähenemisestä, hintojen yleisestä epävakaudesta ja Venäjän kauppasaarosta, ja panee

merkille tähän mennessä toteutetut ensimmäiset toimet Venäjän kauppasaarron vaikutuksen lieventämiseksi;

7. toteaa, että tietyissä jäsenvaltioissa, joilla on perinteiset kauppasuhteet Venäjään, maitotuotteiden ylijäämä aiheuttaa voimakasta epävakautta kotimaan markkinoilla, johtaa hintojen jyrkkään laskuun ja heikentää paikallisten tuottajien kilpailukykyä; kehottaa komissiota analysoimaan uutta tilannetta ja ryhtymään ensisijaisiin toimiin;
8. palauttaa mieliin, että vuoden 2009 maitokriisi koettiin kiintiörakenteen aikana ja että se johtui maitotuotteiden arvoketjun toimintahäiriöistä, mistä seurasi painetta tuottajahintojen alentamiseen; muistuttaa komissiota, että monien maidontuottajien oli pakko lopettaa tilansa, koska kriisiin reagoitiin hitaasti, ja ilmaisee huolensa sen suhteen, onko komissio kykenevä reagoimaan markkinakriiseihin nopeasti ja tehokkaasti; korostaa, että karjankasvattajien kärsimä tuottajahintojen lasku ei näkynyt kuluttajahinnoissa, mikä osoittaa maitomarkkinoiden elintarvikeketjun eri toimijoiden välisen suuren epätasapainon;
9. pitää valitettavana, että neuvosto hylkäsi parlamentin pyynnön tarjota vakavissa kriisitapauksissa tukea tuottajille, jotka vähentävät tuotantoaan vapaaehtoisesti; pitää tärkeänä käynnistää uudelleen tätä kriisinhallintavälinettä koskeva keskustelu;
10. korostaa, että kiintiöistä luopuminen voi johtaa maidontuotannon entistä suurempaan keskittymiseen, mistä on hyötyä suurimmille tiloille ja haittaa pienimmille eikä näin voida taata tehokkuutta eikä tuloja;

Maitoalan haasteet ja mahdollisuudet

11. huomauttaa, että maitoalan keskipitkän ja pitkän aikavälin näkymät sekä unionin markkinoilla että maailmanmarkkinoilla ovat edelleen epävarmat kysynnän vaihdellessa, mutta korostaa samalla, että elintarviketeollisuuden keskeisenä osana maitoalalla on maaseutualueilla merkittävä pitkän aikavälin kasvua ja työpaikkoja luova ja kehityspotentiaali, johon uudessa investointisuunnitelmassa olisi myös kohdennettava huomiota;
12. pitää tärkeänä tutkimusten ja innovoinnin kannustamista, jotta kaikki tuotantoketjun tuottajat ja jalostajat voivat mukauttaa järjestelmiään ja tuotantotekniikoitaan talouteen, ympäristöön ja yhteiskuntaan liittyviin odotuksiin vastaamiseksi;
13. pitää sukupolvenvaihdoksia tärkeinä maitoalan tulevaisuuden ja nuorten maidontuottajien kannalta;
14. kehottaa komissiota tarjoamaan jäsenvaltioille maitoalan uudistamiseksi uusia rahoitusmuotoja, kuten Euroopan investointipankin (EIP) tukea; katsoo, että taloudellinen tuki, jota myönnetään esimerkiksi takuurahastoista, hätäavun vararahastoista ja investointipääomana, on välttämätöntä sellaisten resurssien ohella, joita EIP myöntää Euroopan rakennerahastojen ja investointirahastojen toimia varten ja joissa otetaan erityisesti huomioon maaseudun kehittäminen; toteaa, että näin voitaisiin moninkertaistaa kasvu ja tulojen kehitys sekä helpottaa maidontuottajien luoton saantia; panee tässä mielessä tyytyväisenä merkille EIP:n uuden rahaston tuottajille tarjoamat rahoitusmahdollisuudet, maatilainvestointeja ja nykyaikaistamista edistävät matalammat

korot ja nuorten tuottajien liiketoiminnan kasvattamiseen suunnattu rahoituksen; korostaa lisäksi Euroopan strategisten investointien rahaston rahoituksen täydentävyyttä, jolla maitoalaa voitaisiin kehittää houkuttelemalla yksityistä pääomaa, jotta varmistetaan menoja koskeva vastuuvollisuus ja lisätään investointien tehokkuutta;

15. toteaa, että maitoalan ensisijaisia haasteita ovat hintojen erittäin suuri epävakaumus ja toistuvat kriisit, jotka eivät ole omiaan edistämään karjankasvatukseen tehtäviä suuria investointeja ja uusien tuottajien tuotannon aloittamista; kehottaa näin ollen painokkaasti komissiota harkitsemaan toimia, joilla lievennetään riskejä, jotka liittyvät kasvavaan altistumiseen maailmanmarkkinoiden vaikutuksille, ja lisätään maidon ja maitotuotteiden sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan valvontaa, ja laatimaan toimintasuunnitelman aikomuksistaan lieventää kyseisiä riskejä;

Maitoalan säilyttäminen elinkelpoisena epäsuotuisilla alueilla, vuoristoalueilla, saarialueilla ja syrjäisimmillä alueilla

16. sitoutuu ylläpitämään maidontuotantoa, joka on tärkeä maataloutta ja maaseudun kehittämistä edistävä sosioekonominen osatekijä kaikkialla unionissa ja erityisesti epäsuotuisilla alueilla, vuoristoalueilla, saarialueilla ja syrjäisimmillä alueilla, joissa se on usein ainoa mahdollinen maatalouden harjoittamismuoto; korostaa, että näillä alueilla tämä ala edistää sosiaalista, taloudellista ja alueellista yhteenkuuluvuutta, tuo elannon lukuisille perheille, vaikuttaa maan kaavoittamiseen, käyttöön ja suojeluun ja edistää kulttuurin ja perinteiden säilyttämistä, ja että maitotalous on myös muokannut vuosisatojen ajan näiden alueiden kulttuurimaisemaa, joka on tärkeä perusta matkailulle; korostaa, että näillä alueilla maidontuotannosta luopuminen tarkoittaa maanviljelystä luopumista;
17. pitää välttämättömänä syrjäisimpiä alueita koskevaa siirtymämekanismia kiintiöiden lopettamisen ja markkinoiden vapauttamisen väliselle ajalle näiden alueiden tuottajien ja maitoalan suojelemiseksi;
18. kannustaa ottamaan käyttöön turvaverkkoja vuoristoalueiden maitotilojen ja -yritysten erityisten indikaattorien perusteella ottaen huomioon tuotannon erot vuoriston maidontuotantoalueiden ja muiden alueiden välillä;
19. on pettynyt maitoalan pakettiin kuuluvien toimenpiteiden heikkoon täytäntöönpanoasteeseen syrjäisimmillä alueilla, vuoristoalueilla, saarialueilla ja epäsuotuisilla alueilla, ja korostaa, että on ehdottoman välttämätöntä säilyttää maitotilat elinkelpoisina ja kilpailukykyisinä unionin kaikilla alueilla; katsoo näin ollen, että näihin aloihin on kiinnitettävä erityistä huomiota ja komission ja jäsenvaltioiden on tehtävä niitä koskevia erityisiä selvityksiä ja että on kannustettava käyttämään lyhyitä toimitusketjuja, joissa suosittaisiin näissä erityistapauksissa paikallista tuotantoa, jotta näillä alueilla voitaisiin varmistaa tuotannon jatkuminen ja välttää alasta luopuminen; vaatii komissiota ja jäsenvaltioita parantamaan ja vahvistamaan myös koulujen maidonjakelujärjestelmiä suosimalla lyhyitä toimitusketjuja, mikä mahdollistaa tuotannon jakelun näillä alueilla; korostaa, että näillä alueilla tuotantokustannukset nousevat usein lähelle tuottajahintoja tai ylittävät ne, ja katsoo, että tuotantoketjun nykyiset epävarmuudet haittaavat erityisesti näitä muita rajoittuneempia alueita, joilla on vähemmän mahdollisuuksia hyödyntää mittakaavaetuja; palauttaa mieliin, että

näiden alueiden viljelijät ovat maantieteellisen eristyneisyyden vuoksi suoraan ja täysin riippuvaisia rajallisesta määrästä tuotantopanosten toimittajia ja ostajia; korostaa, että tuottajaorganisaatioiden perustamista ja toimintaa olisi tuettava ottamalla paremmin huomioon näiden alueiden todellinen tilanne; katsoo, että on välttämätöntä toteuttaa kyseisten alueiden kunnianhimoista tukipolitiikkaa maaseudun kehittämistä koskevia toimia tukemalla, investointisuunnitelmalla ja edistämällä ja säätämällä YMP-tukia, mikä on mahdollista viimeisimmän uudistuksen myötä; kehottaa komissiota näin ollen kannustamaan jäsenvaltioita toteuttamaan tällaisia toimenpiteitä, jotka mahdollistavat maidontuotannon säilyttämisen näillä alueilla; kehottaa komissiota seuraamaan tarkasti maidontuotannon kehittymistä näillä alueilla ja arvioimaan maitokiintiöiden lopettamisen taloudellista vaikutusta kyseisiin maitotiloihin; katsoo, että POSEI-ohjelmalle on osoitettava lisäresursseja, jotta maidontuottajia voidaan auttaa sopeutumaan markkinoiden sääntelyn purkamisen vaikutuksiin ja jotta heidän tuotantotoimintansa säilyy elinkelpoisena ja kilpailukykyisenä suhteessa muuhun Eurooppaan;

20. korostaa asetuksen (EU) N:o 1151/2012 mukaisen vapaaehtoisen laatuilmaisun ”vuoristoalueiden maataloustuote” käytön merkitystä; kehottaa komissiota tukemaan kyseistä merkintää myös menekinedistämisen avulla;
21. korostaa alkuperäisten vuoristonautarotujen merkitystä maidontuotannolle vuoristoalueilla; kehottaa komissiota toteuttamaan toimia vuoristonautarotujen käytön lisäämiseksi;

Hintojen vaihtelu ja maitokiintiöiden lakkauttaminen

22. suosittelee, että maitokiintiöitä koskevat aiemmat päätökset pidetään voimassa, jottei markkinoiden epävakaus lisääntyisi;
23. katsoo, että maitokiintiöiden päätyttyä unionin maitopolitiikalle olisi tarjottava välineet hyödyntää kaikkia unionin talouden laajentumismahdollisuuksia, jotta maidontuotanto olisi tuottajien kannalta houkuttelevaa, ja että kaikilla uusilla toimilla on lujitettava maitoalan kilpailukykyä ja vakautta ja edistettävä näin maatalousalan kestäväää kasvua ja innovointia sekä ja parannettava maaseutualueiden elämänlaatua;
24. pyytää komissiota määrittämään asianmukaisen oikeudellisen kehyksen tuotannon organisoimiseksi säätelemällä maitoalan tarjontaa;
25. on tyytyväinen päätökseen laajentaa viimeisimpien tuottajille kiintiöjärjestelmän perusteella määrättyjen sakkujen maksuväli kolmeen vuoteen, mutta toteaa, että viimeisenä kiintiövuonna maitoalalta vietiin lisämaksun käyttöönoton vuoksi huomattavasti varoja, ja suosittelee siksi, että kyseiset tulot säilytetään maatalousalan määrärahoina, joilla vahvistetaan maitoalan kilpailukykyä;
26. pyytää komissiota esittämään vähintään yhden sääntelytyökalun, jonka avulla voidaan ehkäistä ja hallita tehokkaasti maitoalan uusia kriisejä ja helpottaa erityisesti maitoalan organisointia tarjonnan säätelemisen osalta; kehottaa siksi komissiota aloittamaan virallisen vuoropuhelun alan kaikkien osapuolten kanssa;

27. katsoo, että kilpailukyvyn vahvistamisen avulla olisi taattava alueellinen tasapaino ja tasapainoisemmat tuottajahinnat maitoalan arvoketjussa;

Maitoalan paketin täytäntöönpano

28. korostaa, että maitoalan paketin täytäntöönpano on vielä alkuvaiheessa; ilmaisee kuitenkin pettymyksensä pakollisten sopimusten heikkoihin täytäntöönpanoasteisiin, ja vaatii sen vuoksi laajentamaan nämä sopimukset kaikkiin jäsenvaltioihin; kehottaa komissiota laatimaan perusteellisen analyysin maitoalan paketin täytäntöönpanon esteistä ja toimenpiteistä, joiden avulla voitaisiin taata jäsenvaltioille annettujen välineiden optimaalinen käyttö;
29. pitää valitettavana, ettei maitoalan pakettia pidetty painopisteenä komission työohjelmassa vuodelle 2015, ja pyytää komissiota kiireellisesti sisällyttämään tämän painopisteen toimintaohjelmaansa;
30. pitää valitettavana, ettei kertomuksesta käy selvästi ilmi, onko komissio tyytyväinen uuden sääntelyvälineen soveltamiseen, eikä komissio ilmoita, kuinka monta uutta tuottajaorganisaatiota, osallistuvaa jäsenvaltiota tai työehtosopimusneuvottelua on odotettavissa; toteaa, että uusien välineiden vaikutus maidon hintoihin jää niin ikään epäselväksi; pyytää tässä yhteydessä laatimaan tarkan luettelon maidon hintaan kohdistuvista vaikutuksista ja tarkat tiedot osallistuvista tuottajaorganisaatioista;
31. suosittelee, että komissio asettaisi tuottajaorganisaatioita, sopimuksia ja työehtosopimusneuvotteluja koskevia selkeitä tavoitteita;
32. muistuttaa, että asetuksessa (EU) N:o 1308/2013 säädetään, että ”tuotannon kannattavan kehityksen varmistamiseksi ja siten maidontuottajien kohtuullisen elintason takaamiseksi tuottajien neuvotteluvoimaa jalostajiin nähden olisi vahvistettava, jotta lisäarvo jakautuisi toimitusketjussa tasaisemmin”;
33. toteaa, että sopimusmallia ei ole toteutettu aiotusti, koska maidontuottajat ovat edelleen heikossa markkina-asemassa, sopimuksista puuttuvat vähimmäisnormit ja osuuskunnat on suljettu niiden ulkopuolelle;
34. korostaa, että sopimussuhteita lujittamalla ja parantamalla ja laajentamalla niitä koko tuotantoketjuun, erityisesti suuriin jakelijoihin, voidaan varmistaa ansioiden oikeudenmukainen jakautuminen toimitusketjussa, saadaan lisäarvoa ja voidaan lisätä sidosryhmien vastuuta markkinatilanteen huomioon ottamisesta ja siihen reagoinnista; korostaa riskinhallintakoulutuksen merkitystä olennaisena osana maatalousalan opetussuunnitelmia, jotta maanviljelijät selviytyvät epävakaudesta ja pystyvät käyttämään tehokkaasti saatavilla olevia riskinhallintatyökaluja;
35. korostaa, että vaarana on, että joissakin jäsenvaltioissa teollisuus voi sanella sopimuksiin kohtuuttomia ehtoja, jotka tekevät tyhjäksi toimitusten vakautta koskevan tavoitteen, joka on tarpeen maitotilojen kannattavuuden jatkumisen varmistamiseksi;
36. panee merkille, että alalla voitaisiin tutkia enemmän, mitä mahdollisuuksia pitkän aikavälin integroidut hankintaverkkosopimukset, termiinisopimukset ja kiinteällä

liikkumavaralla tehdyt sopimukset voisivat tarjota ja onko mahdollista ”lukita” maidon hinta tietyksi ajanjaksoksi tuotantokustannuksia vastaavalle tasolle; on sitä mieltä, että sopimussuhteissa olisi voitava hyödyntää uusia välineitä; katsoo, että sopimuksiin liittyviä sovittelutyökaluja on myös oltava saatavilla;

Tuottajaorganisaatioiden rooli

37. korostaa, että tuottajaorganisaatioiden ja niiden yhteenliittymien rooli on tärkeä, koska ne lisäävät tuottajien neuvotteluvoimaa ja vaikutusvaltaa toimitusketjussa ja tutkimusta ja innovointia, ja pitää valitettavana, että tuottajaorganisaatioiden perustaminen on saanut vain vähän tuulta alleen, etenkin uusissa jäsenvaltioissa; katsoo, että tuottajaorganisaatioiden tunnustamista koskevia sääntöjä olisi vahvistettava, jotta voidaan lisätä tehokkaammin tuottajien vaikutusvaltaa sopimusneuvotteluissa; korostaa, että tuottajaorganisaatioille voidaan osoittaa toisen pilarin mukaista rahoitustukea, ja pyytää painokkaasti lisäkannustimia EU:n ja jäsenvaltioiden tasolla esimerkiksi lisäämällä tiedottamista ja keventämällä niiden sidosryhmien hallinnollista taakkaa, jotka haluavat perustaa tuottajaorganisaatioita, liittyä niihin tai osallistua niiden toimintaan eri muodoissa sekä järjestämällä tuottajille koulutusta, jossa jaetaan tietoa tuottajaorganisaatioiden hyödyntämisestä toimitusketjun epätasapainon korjaamiseen; pitää tarpeellisenä parantaa tuottajaorganisaatioiden valmiuksia säännellä ja ohjata markkinoita;
38. pitää tarpeellisenä parantaa maitoalan paketin säännöksiä, jotta voidaan ensisijaisesti perustaa tuottajaorganisaatioita, joilla on markkinoilla suuremmat hallinta- ja neuvotteluvälmiudet;
39. panee merkille, että tuottajaorganisaatioiden perustamista voitaisiin edistää tarjoamalla ennakoivaa poliittista tukea, joka kannustaisi tuottajia harkitsemaan tuottajaorganisaatioita sopivina välineinä;
40. korostaa, että on helpotettava tuottajien ja tuottajaorganisaatioiden tietojenvaihtoa ja yhteistoimintaa, jotta ne voivat ottaa huomioon markkinoiden kehittymisen ja ennakoita kriisejä;
41. korostaa, että tuottajaorganisaatioiden on oltava mittasuhteiltaan oikeanlaisia ja että tuottajaorganisaatioilla on oltava oikeudellinen yhteys niiden jäseninä olevien tuottajien tuotannon kanssa, sillä pelkästään edustuksellisilla tuottajaorganisaatioilla ei olisi todellisia valmiuksia varmistaa sopimuksissa neuvoteltujen laatu- ja määrävaatimusten noudattamista eivätkä ne olisi teollisuuden kannalta vakavasti otettavia keskustelukumppaneita;
42. kehottaa lisäämään tukea riippumattomien tuottajaorganisaatioiden perustamiseen nykyistä laajemman tiedotustoiminnan avulla ja tukemalla hallintatoimia, jotta tuottajat pitäisivät niitä tehokkaina välineinä ja osallistuisivat niiden toimintaan;
43. kehottaa komissiota edistämään yhteisestä markkinajärjestelystä annetussa asetuksessa (EU) N:o 1308/2013 tarkoitettuja eri alojen välisiä sääntelytyökaluja;
44. painottaa osuuskuntien roolia pitkän aikavälin vakauden tarjoamisessa jäsenilleen; pyytää komissiota helpottamaan parhaiden käytäntöjen jakamista;

45. panee merkille toimialakohtaisten organisaatioiden perustamisen merkityksen avoimuuden takaamisen ja parhaiden käytäntöjen jakamisen kannalta;
46. muistuttaa komissiota, että alan kannalta on tärkeää säilyttää toimitusketjun avoimuus, jotta sidosryhmiä kannustettaisiin vastaamaan markkinasignaaleihin; panee merkille, että asianmukaisten ja ajantasaisten tietojen tarjoaminen kiintiöiden jälkeisistä markkinoista on yhä tärkeämpää;

Maitomarkkinoiden seurantakeskuksen vahvistaminen

47. panee tyytyväisenä merkille maitomarkkinoiden seurantakeskuksen perustamisen ja pitää tärkeänä, että se jakaa ja analysoi markkinoihin liittyviä tietoja, ja pyytää lujittamaan sen roolia; suosittelee sellaisen markkinaindeksin määrittämistä, joka kattaa tuotenoteerausten, maidon hinnan ja tuotantokustannusten kehityssuuntaukset; suosittelee, että komissio toteuttaa tarvittavat toimet varmistaakseen, että seurantakeskus kykenee toisaalta tuottamaan tarkkoja ja oikea-aikaisia tietoja ja toisaalta tarjoamaan komissiolle, jäsenvaltioille ja asianomaisille sidosryhmille markkina-analyysien ja ennakoitavilaineisiin perustuvia varoituksia aiemmin ja useammin ja ennakoimaan kriisejä ja suositeltavia toimia, kun markkinaindeksi putoaa tietyn tason alapuolelle ja markkinatilanteen niin vaatiessa; katsoo, että seurantakeskuksen toimittamiin tietoihin olisi sisällyttävä markkina- ja hintasuuntauksia koskevat päivitykset, tiedot tuotantokustannuksista, liha- ja maitotuotannon välisistä vuorovaikutuksista, kulutuksesta, varastotilanteesta, hinnoista ja Euroopassa tuotavan ja vietävän maidon kaupasta; toteaa, että on myös hyödyllistä liittää niihin tuotantokustannusten seuranta ja kansainvälisten markkinoiden seuranta mahdollisten kehityssuuntausten selvittämiseksi ja vientimahdollisuuksien hyödyntämiseksi; korostaa, että tietojen olisi oltava helppoa ja käyttäjäystävällisessä muodossa kaikkien sidosryhmien saatavilla;
48. pitää erittäin tärkeänä, että jäsenvaltiot antavat seurantakeskukselle asiankuuluvat tiedot ja seurantakeskus julkaisee kuukausittain saamansa tiedot oikea-aikaisesti, sillä se on kaikkien sidosryhmien edun mukaista, ja suosittelee, että komissio harkitsee lisätoimia, joilla varmistetaan, että tiedot saadaan ajoissa; kehottaa komissiota tarkentamaan jäsenvaltioiden välittämien tietojen toimittamista koskevia sääntöjä, jotta voidaan varmistaa, että tiedot ovat vertailukelpoisia Euroopan laajuisesti;
49. kehottaa komissiota perustamaan kaikille maatalouden aloille monipuolisesti varustettuja omia rakenteita tiedonkeruuta varten;

YMP-toimet ja meijeriteollisuus

50. panee merkille, että maitoalalle annetaan tuotantosidonnaista tukea ensimmäisen pilarin mukaisesta vapaaehtoisesta välineestä, kun taas toisen pilarin nojalla tuottajat voivat käyttää neuvontapalveluita, joilla tuetaan liiketoimintaa koskevia päätöksiä ja moitteetonta varainhoitoa – tarvittaessa jäsenvaltiot voivat käyttää suojatoimia, kuten tulonvakautusväline, ja lisäksi ne voivat ryhmittää ja kohdentaa sellaisia maaseudun kehittämistoimenpiteitä, joihin tukea on osoitettu enemmän;
51. kehottaa alaa tutkimaan uusien suojatoimien kehittämistä, kun markkinatilanne on hyvä, jotta voidaan jarruttaa maidon hinnan epävakautta ja estää eurooppalaisten maitotilojen

- tulonmenetykset; painottaa tarvetta tutkia, onko YMP:n ensimmäiseen pilariin mahdollista mahdollistaa myös riskinhallintavälineitä, kuten esimerkiksi marginaalien suojeluun perustuvat ohjelmat;
52. korostaa, että soveltaessaan asetusta (EU) N:o 1307/2013 useat jäsenvaltiot valitsivat hitaan ja epätäydellisen lähentämisproessin ja suosivat edelleen tasankoviljelyä, joka tarjoaa suotuisat työskentelyolot;
 53. pitää tarpeellisena tarkistaa maaseudun kehittämiseen liittyvän tulonvakuutusmekanismin käyttöedellytyksiä, kun otetaan huomioon, että on kohtuutonta vaatia, että tappioiden määrän olisi oltava vähintään 30 prosenttia yhteisön tuen saamiseksi;

Unionin maitoalan mahdollisuudet maailmanmarkkinoilla

54. korostaa, että maidon kysynnän odotetaan kasvavan maailmanlaajuisesti kahden prosentin vuosivauhtia, mikä tarjoaa unionista peräisin oleville tuotteille mahdollisuuksia, mutta että vientimahdollisuuksien vastapainoksi kotimarkkinat on pidettävä vakaina, sillä ne muodostavat yli 90 prosenttia maitotuotteiden markkinoista Euroopassa; panee kuitenkin merkille, että markkinoita dominoivat yhä enemmän kuivatut maitotuotteet;
55. huomauttaa, että EU on edelleen maailman suurin maataloustuotteiden tuoja ja että kasvu vientiin tarkoitetun maidon tuotannossa on riippuvaista rehun tuonnista;
56. painottaa, että kahdenväliset kauppaneuvottelut voivat tarjota unionin maitoalalle strategisia mahdollisuuksia, ja kehottaa tämän vuoksi komissiota sitoutumaan enemmän uusien markkinoiden avaamiseen kolmansissa maissa ja kaupan esteiden poistamiseen; kehottaa komissiota perehtymään kauppaneuvotteluissa suojattuja alkuperänimityksiä, suojattuja maantieteellisiä merkintöjä ja aitoja perinteisiä tuotteita koskeviin huolenaiheisiin ja edellyttämään, että eurooppalaisia laatu-, terveys- ja turvallisuusstandardeja suojataan ja hyödynnetään tuotannossa ja tarjonnassa kuluttajille;
57. tähdentää jatkuvaa tarvetta määrittää ja kehittää uusia markkinoita, lisätä unionin osuutta maailmanmarkkinoista, turvata unionin viennille oikeudenmukaiset toimintaedellytykset ja vauhdittaa viennin kestävä kasvua; kehottaa komissiota toteuttamaan tässä suhteessa tarvittavat toimet ja osallistumaan aiempaa aktiivisemmin uusien vientimarkkinoiden määrittämiseen; katsoo, että tulevaisuuden mahdollisuuksia on tutkittava parantamalla kauppasuhteita kolmansiin maihin ja tehostamalla meijeriteollisuutta, ja pitää tärkeänä näiden markkinoiden kulutussuuntauksien tiedostamista, jotta voidaan luoda valmiuksia vastata oikea-aikaisesti tuleviin muutoksiin;
58. panee merkille, että unionin yritykset joutuvat kilpailemaan monen sellaisen voimakkaan maailmanlaajuisen viejäläijän (kuten Uuden-Seelannin, Yhdysvaltojen ja Australian) kanssa, jotka ovat perinteisesti päässeet Aasian markkinoille ja jotka vaikuttavat ratkaisevasti maitotuotteiden hintaan maailmanmarkkinoilla;

Menekinedistäminen ja laatu

59. korostaa, että maitoalalla voitaisiin hyödyntää uusiin menekinedistämistoimiin liittyviä unionin ja kolmansien maiden markkinoita koskevia lisääntyneitä menekinedistämisalotteita, ja kehottaa tuottajia osallistumaan uusiin kampanjoihin sen jälkeen, kun menekinedistämistä koskevat uudet säännökset tulevat voimaan vuonna 2016, kun otetaan huomioon, että unionin tukea aiotaan lisätä;
60. tähdentää, että alan suurin arvonlisäystarve ei ole yksinomaan jalostamattomien tuotteiden tuotannossa, ja katsoo, että alalla tehtävää tutkimustyötä olisi hyödynnettävä täysin, jotta keskeisille kasvumarkkinoille voitaisiin kehittää innovatiivisia, laadukkaita maitotuotteita, kuten lääkkeenomaisia ravintovalmisteita ja muita ravintovalmisteita imeväisikäisten, vanhusten ja urheilijoiden käyttöön;
61. panee merkille, että Horisontti 2020 -ohjelmaan sisältyvä maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä koskeva eurooppalainen innovaatiokumppanuus voi tukea innovatiivisia hankkeita, joilla edistetään kestäväää ja erittäin tuottavaa maitoalaa, jotta voidaan vastata korkean lisäarvon maitotuotteiden maailmanlaajuiseen kysyntään;
62. korostaa, että on tärkeää vahvistaa koulujen maidon jakelun tukijärjestelmää, kannustaa tuottajaorganisaatioiden osallistumista ja antaa etusija paikallisille maitotaloustuotteille ja lyhyille toimitusketjuille, jotta voidaan edistää eurooppalaisten kuluttajien terveellisiä ruokailutottumuksia;
63. toteaa, että tähän mennessä ala ei ole sitoutunut kaikissa jäsenvaltioissa mielekkäällä ja yhtäläisellä tavalla suojattuihin alkuperänimityksiin, suojattuihin maantieteellisiin merkintöihin ja aitoihin perinteisiin tuotteisiin; kehottaa komissiota yksinkertaistamaan pientuottajien ja pienyritysten mahdollisuuksia käyttää näitä järjestelmiä ja järjestelmien hyväksymistä koskevia hallinnollisia edellytyksiä, vähentämään hakumenettelyihin liittyvää hallinnollista raskautta, jotta ne toimivat laadukkaiden eurooppalaisten tuotteiden viitekehyksenä eivätkä herätä mitään epäilyksiä EU:n vientimarkkinoilla, sekä toteuttamaan kyseisten tuotteiden kohdennettuja markkinointitoimia;
64. kehottaa komissiota yksinkertaistamaan sääntöjä, jotka koskevat suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetun juuston tarjonnan sääntelyä, kiinnittäen erityistä huomiota näiden järjestelmien hyväksymistä koskeviin vähimmäisvaatimuksiin;
65. vaatii komissiota julkistamaan mahdollisimman pian elintarviketietojen antamisesta kuluttajille annetun asetuksen N:o 1169/2011 26 artiklassa säädetyn kertomuksen maidon ja maitotuotteiden alkuperämaata tai lähtöpaikkaa koskevan pakollisen ilmoituksen käyttöönoton vaikutustenarvioinnista; pitää valitettavana, että komissio ei ole vielä laatinut tätä kertomusta, vaikka se olisi pitänyt esitellä 31. joulukuuta 2014 mennessä;

Maitoalan riskinhallinta

66. korostaa, että olemassa olevat turvaverkkotoimet, kuten julkiset interventiot ja yksityisen varastoinnin tuki, eivät ole yksinään riittäviä välineitä maitoalan jatkuvan epävakauden tai kriisin ratkaisemiseksi; toteaa myös, että interventiohinnat ovat liian

alhaisia, niillä ei ole enää mitään tekemistä nykyisten markkinahintojen kanssa ja ne ovat osoittautuneet tehottomiksi riittävien ja vakaiden tuottajahintojen turvaamisessa pitkällä aikavälillä;

67. muistuttaa komissiota, että se on asetuksen (EU) N:o 1308/2013 219 artiklan mukaisesti veloitettu paitsi korjaamaan vallitsevia markkinahäiriöitä myös toteuttamaan välittömiä toimia markkinahäiriöiden estämiseksi, myös tapauksissa, joissa toimilla estettäisiin uhkien toteutuminen, jatkuminen tai muuttuminen vakavammaksi tai pitkäaikaisemmaksi häiriöksi tai joissa välittömien toimien viivästyminen uhkaisi aiheuttaa häiriön tai pahentaa sitä tai lisäisi sellaisten toimenpiteiden laajuutta, jotka olisivat myöhemmin tarpeen uhkan tai häiriön korjaamiseksi tai vahingollisia tuotannolle tai markkinaolosuhteille;
68. kehottaa komissiota yhdessä alan sidosryhmien kanssa panemaan täytäntöön seurantakeskuksen suositusten mukaisesti herkemmin reagoivia ja realistisempia turvaverkkosäännöksiä, jotka tuovat turvaa kriiseissä, joissa samanaikaisella maidon hintojen huomattavalla laskulla ja perushyödykkeiden hintojen huomattavalla nousulla on vakavia vaikutuksia maidontuottajien tulomarginaaliin; katsoo, että interventiot on saatettava vastaamaan tuotantokustannuksia ja mukautettava markkinoiden muutoksiin;
69. kehottaa komissiota panemaan täytäntöön herkemmin reagoivia ja realistisempia turvaverkkosäännöksiä ja varmistamaan, että interventiohinnat vastaavat paremmin todellisia tuotantokustannuksia ja markkinahintoja ja mukautuvat markkinoiden muutoksiin; pyytää näin ollen komissiota mukauttamaan välittömästi interventiohintoja; toteaa lisäksi, että markkinakriisin tapauksessa vientituki olisi palautettava väliaikaisesti objektiivisten kriteerien perusteella;
70. kehottaa komissiota määrittämään yhdessä sidosryhmien kanssa tuotantokustannuksia koskevat indikaattorit, joissa otetaan huomioon energiakustannukset, lannoitteet, rehu, palkat, vuokrat ja muut keskeiset tuotantopanoskustannukset, ja tarkistamaan viitehintoja vastaavasti; kehottaa lisäksi komissiota määrittelemään yhdessä sidosryhmien kanssa markkinaindeksin, johon sisältyy tuotteiden hintatarjousten, maidon hintojen ja tuotantokustannusten kehityssuunta ja jonka tulisi toimia perustana tarjontaa sääntelevien välineiden käyttöönotolle, kun indeksi putoaa määriteltävälle tasolle, sekä tarjontaa sääntelevien toimenpiteiden keskeyttämiselle, kun indeksi palautuu;
71. korostaa, että nykyiset kokemukset Venäjän kauppasaarrosta osoittavat, että on toivottavaa laatia jäsenvaltioiden, komission ja parlamentin välisten keskustelujen perusteella suuntaviivat, joiden perusteella toimenpiteet voitaisiin ottaa käyttöön;
72. korostaa, että kriisivälineiden on oltava herkemmin reagoivia ja realistisempia, ja suosittelee, että komissio ja parlamentti lainsäädäntövallan käyttäjänä sitoutuvat antamaan mahdollisuuden käyttää alalla riskinhallintavälineitä, kuten futuurimarkkinoita, jotta alan epävakaudesta saataisiin kilpailukykyetua; katsoo, että lisäksi olisi tutkittava uusia tulonvakuutusvälineitä, kuten tulovakuutusta tai maidontuottajien voittomarginaaleja suojaavan ohjelman toteuttamista;

73. pyytää komissiota kehittämään yhteistyössä jäsenvaltioiden ja maitoalan sidosryhmien kanssa tehokkaita suojavälineitä, jotka on mukautettu vastaamaan maidon hinnan suuriin ja äkillisiin laskuihin;

Maitotuotteiden toimitusketjun hyvän kauppatavan vastaiset käytännöt

74. tähdentää, että maidontuottajat ja etenkin pientuottajat ovat erityisen haavoittuvaisia toimitusketjun epätasapainolle erityisesti, koska kysyntä vaihtelee, tuotantokustannukset nousevat ja tuottajahinnat laskevat, mutta myös siksi, että jokaisella jäsenvaltiolla on omat taloudelliset painopisteensä; katsoo, että maitoalan tuottajien työtä ja investointeja horjuttavat jälleenmyyjien omista tuotemerkeistä johtuvat hintojen alentamiseen kohdistuvat paineet ja se, että jälleenmyyjät myyvät nestemäistä maitoa jatkuvasti tappiolla; toteaa, että tämä myös laskee lopputuotteen arvoa kuluttajille; pitää tarpeellisena ottaa käyttöön elintarvikeketjun eri toimijoiden väliset hyviä käytäntöjä koskevat säännöt; korostaa, että olisi pohdittava tarvetta löytää mekanismit, joilla suojeltaisiin tehokkaasti tuottajia teollisuudenalan kohtuuttomilta toimilta ja hallitsevalta asemalta vähittäismarkkinoilla, ja pyytää komissiota esittämään ehdotuksensa hyvän kauppatavan vastaisten käytäntöjen rajoittamisesta mahdollisimman pian ja harkitsemaan kilpailulainsäädännön ja epärehellisten kaupallisten käytäntöjen alakohtaista tarkastelua;
75. katsoo, että sopimattomat kaupalliset käytännöt vähentävät huomattavasti tuotantoketjun investointi- ja sopeutumisvalmiuksia ja että niitä on torjuttava sekä Euroopan unionin että jäsenvaltioiden tasolla;
76. huomauttaa, että maidontuottajat olisivat ilman kriisiohjelmaa vielä heikommassa asemassa ja maitoteollisuus ja suuret elintarvikekonsernit saisivat lisää valtaa;
77. vaatii maidontuottajien ja heidän organisaatioidensa laajempaa osallistamista elintarvikkeiden toimitusketjua koskeviin hallintamekanismeihin, ryhmiin ja aloitteisiin;
78. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

PERUSTELUT

Maitoalan haasteet ja mahdollisuudet

Unionin jäsenvaltiot päättivät vuonna 2003 tehdyn silloisen YMP:n välitarkistuksen yhteydessä lakkauttaa kiintiöjärjestelmän 31. maaliskuuta 2015 alkaen. Maidontuotannon kiintiöjärjestelmän lakkauttaminen kolmenkymmenen vuoden jälkeen tarjoaa alalle sekä haasteita että mahdollisuuksia.

Epävakaas on maitoalan jatkuva haaste. Maidontuottajat ovat erityisen haavoittuvaisia tulonvaihteluille, koska pääomakustannukset ovat korkeita, maitoalan perushyödykkeiden hinnat epävakaata ja tuotantopanos- ja energiakustannukset vaihtelevat. Lisäksi maidontuottajat ovat usein huonossa asemassa elintarvikeketjussa, ja niihin kohdistuu erityisen herkästi hyvän kauppataivan vastaisia käytäntöjä. Huolta aiheuttaa myös maidontuottajien ikärakenne. Sukupolvenvaihdosten kannustaminen ja tukeminen uusien ja olemassa olevien välineiden avulla on olennaisen tärkeää alan kasvun ja kestävyuden varmistamiseksi tulevaisuudessa.

Yleisesti maitoalan keskipitkän ja pitkän aikavälin näkymät ovat myönteisiä sekä unionin että maailman markkinoilla. Etenkin kehittyvissä talouksissa kysyntä on runsasta. OECD ja FAO ennustivat viimeisimmässä maatalouskatsauksessaan, että globaali maidonkysyntä kasvaa noin kahden prosentin vuosivauhtia vuoteen 2023 saakka.

Alan olisi asetettava etusijalle vientimarkkinoiden määrittäminen ja turvaaminen, ja maitotuotteiden vientiä kolmansille markkinoille on edistettävä kohdennetusti ja tehokkaasti. Tiedonsiirron, tutkimuksen, innovoinnin ja laadunparannus- ja merkintätoimenpiteiden edistäminen tuo lisäarvoa unionin maitotuotteille ja parantaa niiden kilpailukykyä unionin ja maailman markkinoilla.

Alan kasvu- ja kehitysmahdollisuudet Euroopan strategisten investointien rahaston tarjoamien välineiden kautta olisi tutkittava perusteellisesti, ja alalle olisi tarjottava mahdollisuuksia ja sitä olisi tuettava, jotta se voisi hyödyntää potentiaaliaan kestävien työpaikkojen luomiseksi ja talouskasvun nopeuttamiseksi kaikkialla unionin maaseutualueilla.

Monilla epäsuotuisilla ja syrjäisimmillä alueilla lypsykarjatalous on ainoa maataloustulojen lähde ja työpaikkojen luoja, ja sen säilyttäminen on välttämätöntä maankäytöstä luopumisen välttämiseksi. Vaikka maitoalan paketin vaikutuksia maitoalaan epäsuotuisilla alueilla on vielä liian varhaista arvioida kattavasti, on selvää, että pakettiin liittyvien toimenpiteiden ohella jäsenvaltioille on annettava YMP:n yhteydessä mahdollisuudet tukea tuottajia ja varmistaa pienten maitotilojen jatkuva taloudellinen ja sosiaalinen panos näillä alueilla. Komission kertomuksessa korostetaan, että epäsuotuisten alueiden tukeminen edellyttäisi kohdennettua lähestymistapaa, koska jäsenvaltioiden tilanteet ovat sängen erilaiset.

Viime kuukausien aikana alaan on kohdistunut ulkoisten markkinoiden kysynnän laskun, hintojen yleisen epävakauden ja Venäjän kauppasaarron vuoksi lisäpainetta, jotka ovat aiheuttaneet hintojen laskupainetta. Huolimatta komission kiitettävän nopeasti toteuttamista toimista, joilla lievennetään Venäjän kauppasaarrostosta etenkin balttijäsenvaltioille aiheutuvia

vaikutuksia, on selvää, että kriisitoimet ja unionin käytössä olevat välineet eivät ole tarkoituksenmukaisia maitoalan nykytarpeisiin nähden.

Olemassa olevat turvaverkot, kuten julkiset interventiot ja yksityinen varastointituki, eivät ole sopivia maitoalan jatkuvan epävakauden tai kriisin ratkaisemiseen. Komission kertomuksessa todetaan, ettei ole varmaa, kyetäänkö unionin sääntelykehyksellä vastaamaan äärimmäisiin markkinaheilahteluihin tai kiintiöjärjestelmän päättymisen jälkeiseen kriisitilanteeseen erityisesti, kun tavoitteena on varmistaa maidontuotannon tasapuolinen kehitys unionissa ja ehkäistä tuotannon voimakas keskittyminen parhaiten tuottaville alueille. Tässä suhteessa on välttämätöntä, että komissio luo herkemmin reagoivan, realistisemman turvaverkon ja että interventiohinnoissa otetaan paremmin huomioon tuotantokustannukset. Käypää hintaa, jota ei ole muutettu vuoden 2008 jälkeen, on tarkistettava, sillä tuotanto- ja tuotantopanoskustannukset ovat kasvaneet, ja sitä olisi tarkistettava säännöllisin väliajoin.

Esittelijän kanta maitoalan paketin säännösten soveltamiseen

Lokakuussa 2012 voimaan tullut maitoalan paketti tarjosi maidontuottajille välineitä maitoalan haasteisiin vastaamiseksi. Sillä vahvistettiin sopimussuhteita ja lisättiin neuvotteluvoimaa tuottaja- ja toimialakohtaisissa organisaatioissa. Esittelijä on edelleen sitä mieltä, että toimet, joilla parannetaan avoimuutta ja lisätään unionin maidontuotantoa koskevien tietojen kattavaa analysointia, ovat välttämättömiä maitoalan kestävyuden ja toimivuuden varmistamiseksi.

Muodollisten kirjallisten sopimusten käyttö ja sopimussuhteiden vahvistaminen tarjosi tuottajille voimakkaan välineen ja vahvisti toimijoiden vastuita maidontuotantoketjussa, kun on kyse markkinasignaalien huomioon ottamisesta, siirtohintojen parantamisesta ja toimitusten kysyntään mukauttamisesta sekä hyvän kauppatavan vastaisten käytäntöjen välttämisestä. Jäsenvaltioiden oli muodollisesti tunnustettava tuottajaorganisaatiot, mutta ne saivat joustavasti määritellä, tarvittaisiinko niiden perustamiseen vähimmäismäärä jäseniä vai kaupan pidetyn tuotannon vähimmäismäärä.

Pakettiin sisältyneiden toimenpiteiden toteuttaminen ei ole tapahtunut kaikissa jäsenvaltioissa samalla tavalla ja se on ollut pettymys. Syiksi sille, miksi tuottajat eivät ole olleet halukkaita organisoitumaan tuottajaorganisaatioihin, on esitetty maitoalan yleistä vahvuutta ja suotuisia markkinaolosuhteita kyseisellä ajanjaksolla. Lisäksi on selvitettävä ja raivattava muita esteitä, joihin kuuluu tiedonpuute tuottajaorganisaatioiden roolista. Esittelijä on suositellut lisäkannustimien käyttöönottoa tuottajaorganisaatioiden perustamista ja niihin liittymistä varten, jotta voitaisiin puuttua toimitusketjun epätasapainoon.

Komission kertomus maitoalan paketin säännösten soveltamisesta

Yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen 225 artiklan b kohdan mukaisesti komissio toimitti parlamentille ja neuvostolle 30. kesäkuuta 2014 mennessä kertomuksen unionin maitoalan markkinatilanteen kehittymisestä ja maitoalan paketin säännösten soveltamisesta. Komission kertomukseen kuului kolme pääosa-aluetta:

Markkina-analyysi

Maitoalan paketin säännösten soveltaminen ja käyttö jäsenvaltioissa
Maidontuottajien tilanne epäsuotuisilla alueilla.

Kertomuksessa todetaan, että tarkistettuun YMP:hen sisältyy monia välineitä, joilla maitoalaa autetaan selviytymään poikkeuksellisista olosuhteista. Näitä ovat tuotantosidonnainen tuki ja lisäturvaverkkosäännökset sekä maaseudun kehittämissuunnitelmat. Kertomuksessa ei kuitenkaan suljeta pois mahdollisuutta ottaa käyttöön lisävälineitä kiintiöjärjestelmän päättymisestä selviämiseksi.

Kertomuksessa todetaan myös, että jotkut jäsenvaltiot ovat soveltaneet sääntöjä säännellessään suojaetuilla alkuperänimityksillä (SAN) tai suojaetuilla maantieteellisillä merkinnöillä (SMM) varustettujen juustojen tarjontaa tuottajaorganisaation, toimialakohtaisen organisaation tai SAN/SMM-ryhmän pyynnöstä.

Maitoalan paketin säännösten soveltamisesta kertomuksessa todetaan, että se on parantanut yhteyksiä toimitusketjun kaikkien toimijoiden välillä, vaikka vielä on liian varhaista nähdä, onko paketista ollut merkittäviä vaikutuksia maitoalalle.

Kilpailukykyisen ja kestävä maitoalan tukeminen

Koska maitoalan pakettiin liittyvien toimenpiteiden toteuttaminen on ollut pettymys, esittelijä kannustaa maitoalan toimitusketjun sidosryhmiä hyödyntämään maitopaketin toimenpiteitä sekä tarjoamaan suosituksia uusista välineistä, joita komission ja tuotannonalan olisi harkittava.

Esittelijä pitää huhtikuussa 2014 toimintansa aloittanutta Euroopan maitomarkkinoiden seurantakeskusta keskeisessä ja ratkaisevassa roolissa olevana elimenä unionin maitoalalla tulevina vuosina. Seurantakeskus jakaa ja analysoi markkinoita koskevia tietoja, jotta sidosryhmät voisivat tehdä parempia rahoitukseen ja investointeihin liittyviä päätöksiä. Komission kesäkuussa 2014 antamassa kertomuksessa kaavailtiin, että seurantakeskus voisi antaa ennakkovaroituksia komission yksiköille ja että niiden avulla komissio voisi reagoida nopeammin heti kriisin alkuvaiheessa.

Kertomuksessa esitettiin, että komission olisi toteutettava tarvittavat toimet varmistaakseen, että seurantakeskus voi hyödyntää koko potentiaaliaan. Seurantakeskuksen toimittamiin tietoihin olisi sisällyttävä markkina- ja hintasuuntauksia koskevat päivitykset, ja niiden olisi oltava nykyistä helpommassa ja käyttäjäystävällisemmässä muodossa. Jäsenvaltioiden olisi tuettava maitomarkkinoiden seurantakeskuksen toimintaa toimittamalla merkitykselliset tiedot ajoissa, ja komission olisi tutkittava, mitä lisätoimia olisi toteutettava, jotta varmistettaisiin, että tiedot saadaan ajoissa. Joulukuussa 2014 yhdeksän jäsenvaltiota ei ollut toimittanut asiaankuuluvia tietoja komissiolle ajoissa.

Tarkka ja oikea-aikainen tiedottaminen on entistä tärkeämpää, kun kiintiöitä ei enää ole. Seurantakeskusten olisi pyrittävä tarjoamaan kaikille asiaankuuluville sidosryhmille tietoa useammin ja oikea-aikaisemmin. Käyttöön annetuilla tiedoilla voitaisiin vahvistaa sopimussuhteita, ja niitä voitaisiin myös käyttää maitotuotteiden kaupan johdannaisina.

Komission olisi tutkittava mahdollisuutta futuurimarkkinoiden avaamiseen, jotta voitaisiin parantaa keskipitkän aikavälin ennustettavuutta hinnoittelurakenteissa ja lisätä alan kilpailukykyä. Tällaiset markkinat antaisivat tuottajille ja jalostajille mahdollisuuden suojautua riskejä vastaan, kun hinnat tunnetaan ennalta, ja tehdä näin parempia investointipäätöksiä.

Sopimussuhteita lujittamalla – kuten maitoalan paketissa esitetään – voidaan käytännössä varmistaa, että jakelu toimitusketjussa tapahtuu oikeudenmukaisemmin. Mietinnössä pyydetään, että komissio ja unionin maitoalan muut toimijat tutkivat, mitä mahdollisuuksia pitkän aikavälin integroidut hankintaverkkosopimukset, termiinisopimukset, kiinteällä liikkumavaralla tehdyt sopimukset ja myyjän ja ostajan väliset sopimukset voisivat tarjota ja onko mahdollista “lukita” maidon hinta tietyksi ajanjaksoksi. On monia esimerkkejä siitä, kuinka teollisuudenala itse kehittää tällaisia toimia, ja niitä olisi tutkittava lisää, sillä suojausvälineet, kuten kiinteämarginaaliset sopimukset, voisivat tarjota tuottajille varmuutta, joustavuutta ja reaktiivisia mahdollisuuksia. Pitkän aikavälin suunnittelu ja tilanhoito epävakauden hallitsemiseksi on entistä tärkeämpää, ja alan kilpailukykyä ja kestävyyttä voitaisiin parantaa sopimusten avulla tuottajien ja toimitusten eduksi.

25.2.2015

TALOUSARVION VALVONTAVALIOKUNNAN LAUSUNTO

maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnalle

EU:n maitoalan tulevaisuudennäkymistä – maitoalan paketin täytäntöönpanon tarkastelu (2014/2146(INI))

Valmistelija: Petri Sarvamaa

EHDOTUKSET

Talousarvion valvontavaliokunta pyytää asiasta vastaavaa maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

- ottaa huomioon komission kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle "Maitoalan markkinatilanteen kehittyminen ja maitoalan paketin säännösten soveltaminen" (COM(2014)0354) (jäljempänä: kertomus);
 - ottaa huomioon maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013¹ ja erityisesti sen 225 artiklan b alakohdan;
 - ottaa huomioon joulukuussa 2014 annetun komission kertomuksen, joka koskee EU:n maatalousmarkkinoiden ja -tulojen näkymiä 2014–2024;
1. korostaa, että komission kertomus julkaistiin ennen kuin Venäjä asetti tuontikiellon ja että kertomus ei sen vuoksi vastaa maitoalan todellista tilannetta;
 2. tähdentää, että maitotilallisten tärkeimpänä haasteena on hintojen vaihtelu;
 3. toteaa Venäjän maataloustuotteille asettaman tuontikiellon osoittaneen selvästi, että äärimmäisiin markkinaheilahteluihin reagoimista koskevaa sääntelykehystä olisi tehostettava;
 4. toteaa, että eri jäsenvaltioiden hintakehitys ei vaikuta yhtenäiseltä ja että kertomuksessa olisi voitu tuoda selvemmin esille maidon reaalihintojen kehitys ja siihen johtaneet syyt;

¹ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671.

5. suosittelee markkinoiden epävakauden jatkumisen estämiseksi, että maitokiintiöitä koskevat aiemmat päätökset pidettäisiin voimassa ja että maitokiintiöjärjestelmää ei pitäisi muuttaa järjestelmän soveltamiskauden viimeisenä vuonna;
6. muistuttaa, että asetuksessa (EU) N:o 1308/2013 säädetään, että "tuotannon kannattavan kehityksen varmistamiseksi ja siten maidontuottajien kohtuullisen elintason takaamiseksi tuottajien neuvotteluvoimaa jalostajiin nähden olisi vahvistettava, jotta lisäarvo jakautuisi toimitusketjussa tasaisemmin";
7. pitää valitettavana, että kertomuksesta ei käy selvästi ilmi, onko komissio tyytyväinen uuden sääntelyvälineen soveltamiseen, ja että komissio ei ilmoita, kuinka monta uutta tuottajajärjestöä, osallistuvaa jäsenvaltiota tai kollektiivista neuvottelua on odotettavissa; toteaa, että uusien välineiden vaikutus maidon hintoihin jää niin ikään epäselväksi; pyytää laatimaan tarkan luettelon maidon hintaan kohdistuvista vaikutuksista ja tarkat tiedot osallistuvista tuottajajärjestöistä;
8. pyytää komissiota laatimaan ennen vuoden 2015 loppua jäsenvaltioittain selvityksen, jolla mitataan kollektiivisten sopimusten vaikutuksia tuotantoon ja hintoihin;
9. suosittelee, että komissio asettaisi tuottajajärjestöjä, sopimuksia ja kollektiivisia neuvotteluja koskevia selkeitä tavoitteita;
10. tähdentää, että maitoalan pakettia ei voida mukauttaa, jos tuottajajärjestöjen ja toimialakohtaisten organisaatioiden roolia ja uudesta sääntelyvälineestä maidon hintoihin koituvia ennakoituja vaikutuksia ei tuoda selvästi esille;
11. kannattaa maitoalan markkinahavaintokeskuksen perustamista, mutta korostaa, että olisi oltava selvä hintoja ja määriä koskeva tiedottamisväline, josta olisi hyötyä tilallisille; katsoo, että tämän havaintokeskuksen olisi autettava komissiota analysoimaan maidon markkinoita tässä uudessa tilanteessa, esittämään tarkempia tietoja markkinoista ja niiden kehityksestä sekä varoittamaan markkinoiden epätasapainoa koskevista vaaroista, kun taas komission olisi tehtävä tietojen perusteella tarvittavat päätökset;
12. korostaa, että kyseistä keskusta olisi hyödynnettävä paremmin siten, että määritellään koko Euroopan unionia varten vahvistettujen osoittimien avulla kriisitasot, mikä antaisi mahdollisuuden soveltaa ennaltaehkäisy- ja varhaisvaroitusmekanismeja;
13. toteaa, että komission mukaan "jäsenvaltioiden ilmoitukset eivät sisältäneet tietoja maitoalan paketin merkittävistä vaikutuksista maitoalaan epäsuotuisilla alueilla, mikä johtui erityisesti siitä, että paketin säännökset pantiin täytäntöön vasta hiljan [...]" ja "markkinatilanteet ja kehityssuunnaukset ovat sangen erilaiset, mikä edellyttäisi kohdennettua lähestymistapaa";
14. suosittelee, että epäsuotuisilla alueilla olisi kehitettävä ja ylläpidettävä maidon tuotantosidonnaista tukea ja maidontuotantotukea pitkän aikavälin strategisen lähestymistavan mukaisesti;
15. suosittelee, että epäsuotuisia alueita koskevaa oikeudellista kehystä olisi vahvistettava;
16. korostaa, että maitokiintiöjärjestelmän päätyttyä olisi arvioitava markkinatilanteen

kehittymistä ja välineiden vaikuttavuutta; katsoo, että seurantakertomuksen olisi oltava saatavilla kahden vuoden kuluessa kiintiöjärjestelmän päättymisestä eli vuonna 2017.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	24.2.2015
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 26 -: 0 0: 1
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Nedzhmi Ali, Inés Ayala Sender, Zigmantas Balčytis, Ryszard Czarnecki, Dennis de Jong, Tamás Deutsch, Martina Dlabajová, Jens Geier, Ingeborg Gräßle, Rina Ronja Kari, Verónica Lope Fontagné, Fulvio Martusciello, Dan Nica, Gilles Pargneaux, Georgi Pirinski, Petri Sarvamaa, Bart Staes, Michael Theurer, Marco Valli, Derek Vaughan, Anders Primdahl Vistisen, Tomáš Zdechovský
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Karin Kadenbach, Marian-Jean Marinescu, Julia Pitera, Patricija Šulin
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Judith Sargentini

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	8.6.2015
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 34 -: 9 0: 2
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	John Stuart Agnew, Clara Eugenia Aguilera García, Eric Andrieu, Richard Ashworth, José Bové, Paul Brannen, Daniel Buda, Nicola Caputo, Matt Carthy, Viorica Dăncilă, Michel Dantin, Paolo De Castro, Albert Deß, Diane Dodds, Herbert Dorfmann, Norbert Erdős, Luke Ming Flanagan, Beata Gosiewska, Martin Häusling, Esther Herranz García, Jan Huitema, Peter Jahr, Jarosław Kalinowski, Elisabeth Köstinger, Zbigniew Kuźmiuk, Mairead McGuinness, Nuno Melo, Giulia Moi, Ulrike Müller, James Nicholson, Marijana Petir, Laurentiu Rebegea, Bronis Ropė, Jordi Sebastià, Lidia Senra Rodríguez, Czesław Adam Siekierski, Marc Tarabella, Janusz Wojciechowski, Marco Zullo
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Franc Bogovič, Angélique Delahaye, Stefan Eck, Fredrick Federley, Momchil Nekov, Ricardo Serrão Santos
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Martina Anderson, Ivo Vajgl